

UZASADNIENIE

Powódka J. W. w pozwie przeciwko Szpitalowi Wojewódzkiemu im. (...) W. w Ł. domagała się zasądzenia odszkodowania z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę w kwocie 7.241,18 zł z ustawowymi odsetkami od 30.07.2016r. do dnia zapłaty i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podała, że była zatrudniona w pozwanym szpitalu od stycznia 1999r. na podstawie umowy na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na Oddziale Psychiatrii Dziennego Pobytu na stanowisku starszego instruktora terapii zajęciowej. Od 29.01.2016r. do 28.07.2016r. przebywała na zwolnieniu lekarskim z powodu choroby. W dniu 29.07.2016r., po stawieniu się do pracy otrzymała pismo in formujące, że będzie wykonywała pracę w charakterze instruktora terapii zajęciowej na Oddziale Stacjonarnym Psychiatrycznym. Została skierowana do lekarza medycyny pracy celem uzyskania orzeczenia, czy jest zdolna do pracy na tym stanowisku pracy. Lekarz medycyny pracy orzekł, że wobec przeciwwskazań zdrowotnych, jest niezdolna do podjęcia pracy w charakterze instruktora terapii zajęciowej na Oddziale Stacjonarnym Psychiatrycznym. Zarzuciła pracodawcy, iż nie dokonał w sposób prawidłowy oceny jej zdolności do pracy na dotychczasowym stanowisku pracy starszego instruktora terapii zajęciowej na Oddziale Psychiatrii Dziennego Pobytu, lecz rozwiązał umowę po uzyskiwaniu orzeczenia lekarza medycyny pracy stwierdzającego jej niezdolność do pracy na nowym miejscu pracy w Oddziale Stacjonarnym Psychiatrycznym.

Pozwany Szpital Wojewódzki im. (...) W. w Ł. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany potwierdził fakt zatrudnienia powódki w charakterze starszego instruktora terapii zajęciowej na Oddziale Psychiatrycznym Dziennego Pobytu. Podał, że powódka przebywała na długotrwałym zwolnieniu lekarskim od 29 stycznia 2016r. do 28 lipca 2016r. i po stawieniu do pracy 29 stycznia 2016r. została skierowana na badanie kontrolne do lekarza medycyny pracy, który stwierdził niezdolność powódki do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku pracy - starszego instruktora terapii zajęciowej na Oddziale Psychiatrycznym Dziennego Pobytu. Wskazał, że po wydaniu tego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego niezdolność powódki do wykonywania dotychczasowej pracy na stanowisku Starszego Instruktora (...) Zajęciowej na Oddziale Psychiatrii Dziennego Pobytu, została ponownie skierowana przez pracodawcę na wstępne badania lekarskie, na podstawie którego lekarz medycyny pracy w tym samym dniu stwierdził niezdolność powódki do podjęcia pracy na nowo zaproponowanym jej stanowisku - instruktora terapii zajęciowej na Oddziale Stacjonarnym Psychiatrycznym (orzeczenie nr (...)). Wskazał, że w związku z tym stosunek pracy powódki został rozwiązany, na podstawie art. 53 par 1 k.p., z powodu wyczerpania okresu zasiłkowego i braku zdolności powódki do pracy na dotychczasowym stanowisku pracy. W ocenie pozwanego, dokonał on w sposób należyty, oceny zdolności powódki do pracy po długotrwałym zwolnieniu lekarskim na dotychczas zajmowanym stanowisku, a następnie po stwierdzeniu jej niezdolności do pracy na tym stanowisku, zweryfikował jej zdolność do pracy na nowo zaproponowanym stanowisku. Stwierdził, że rozwiązał z powódką stosunek pracy w pierwszym dniu po upływie okresu ochronnego, z uwagi na fakt, że powódka jako osoba posiadająca uprawnienia rentowe nie była uprawniona do świadczenia rehabilitacyjnego. Tym samym zdaniem pozwanego jej ochrona przed rozwiązaniem umowy ustala z dniem upływu okresu pobierania wynagrodzenia za czas choroby i zasiłku chorobowego. Podniósł, że powódka nie wykazała, że w dniu rozwiązania stosunku pracy, była zdolna do jej podjęcia zarówno na dotychczasowym stanowisku, jak też nowo zaproponowanym.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Powódka J. W. była zatrudniona w pozwanym Szpitalu Wojewódzkim im. (...) W. w Ł. na stanowisku starszego instruktora terapii zajęciowej w pionie psychiatrii na Oddziale Psychiatrycznym Dziennego Pobytu w okresie:

- a) od 29.01.1999r. do 05.04.1999r. na podstawie umowy na okres próbny (k.1-B, akta osobowe powódki),
- b) od 06.04.1999r. do 05.04.2000r. na podstawie umowy na czas określony (k.3-B, akta osobowe powódki),
- c) od 06.04.2000r. do 05.04.2001r. na podstawie umowy na czas określony (k.17-B, akta osobowe powódki),
- d) od 06.04.2001r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony (k. 22Bi 23B akt osobowych).

Z dniem 01.07.2015r. przyznano powódce wynagrodzenie w wysokości 2.011,44 zł miesięcznie (k.102-B).

Decyzją ZUS z 9 listopada 1998r. powódce przyznano rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy (dowód:. k. 8B i 20B akt osobowych). Orzeczeniem (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Ł. z 9 sierpnia 2001r. powódka została na stałe zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z powodu schorzenia oznaczonego symbolem N +I (dowód: orzeczenie z dnia 09.08.2001r. - akta osobowe powódki k. 104-B).

Pismem z dnia 28 stycznia 2016r. powódka została poinformowana, że na skutek decyzji koordynatora Pionu Psychiatrii i pielęgniarki oddziałowej tego pionu zostaje oddelegowana do pracy do Oddziału Psychiatrycznego na okres od 01.02.2016r. do 30.04.2016r(k. 119 B akt osobowych). Od 29 stycznia 2016r. do 28 lipca 2016r. powódka była niezdolna do pracy. W dniu 22 lipca 2016r. koordynator Pionu Psychiatrii złożyła do dyrektora szpitala wniosek o przeniesienie powódki od dnia 29 lipca 2016r , po długotrwałym zwolnieniu lekarskim, z Oddziału Psychiatrycznego Dziennego Pobytu do Oddziału Psychiatrycznego(dowód: k. (...) akt osobowych).

W dniu 29.07.2016r., po stawieniu się do pracy, powódka została poinformowana ,że będzie teraz pracowała na dotychczasowym stanowisku ,lecz na Oddziale Psychiatrycznym (stacjonarnym) i została skierowana do lekarza medycyny pracy na badanie kontrolne po długotrwałym zwolnieniu lekarskim i badanie wstępne celem ustalenia jej zdolności do pracy na stanowisku starszego instruktora terapii zajęciowej w pionie psychiatrii Oddziału Psychiatrycznego (dowód: k.122 B i (...) akt osobowych powódki).

Orzeczeniem Lekarskim nr (...) z 29 lipca 2016r. lekarz medycyny pracy stwierdził, iż powódka, wobec istnienia przeciwwskazań zdrowotnych, utraciła zdolność do wykonywania dotychczasowej pracy w pionie psychiatrii Oddziału Dziennego Pobytu z dniem 29.07.2016r. (dowód: k.125 B akta osobowe powódki). Orzeczeniem Lekarskim nr (...) z 29 lipca 2016r. lekarz medycyny pracy orzekł, że powódka J. W. wobec istnienia przeciwwskazań zdrowotnych jest niezdolna do podjęcia pracy w pionie psychiatrii Oddziału Psychiatrycznego (dowód: k. (...) akt osobowych powódki).

Pozwany, po zapoznaniu się z ww. orzeczeniami lekarskimi, doręczył powódce w dniu 29 lipca 2016r. oświadczenie o rozwiązaniu na podstawie art. 53 §1 k.p. umowy o pracę zawartej 28 marca 2001r. , z powodu wyczerpania okresu zasiłku chorobowego i braku zdolności powódki do pracy na dotychczasowym stanowisku (k.1-C akt osobowych powódki).

Powódka w dacie rozwiązania umowy o pracę miała uprawnienia rentowe.(bezsporne).

Sąd Rejonowy, zważył co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu. Sąd w niniejszej sprawie przychylił się do stanowiska zajętego przez pozwanego pracodawcę i nie znalazł podstaw do uwzględnienia żądania zgłoszonego przez powódkę.

Sąd po analizie dokumentów załączonych do akt sprawy uznał, iż w omawianym przypadku nie doszło do uchybień związanych z rozwiązaniem stosunku pracy. Pracodawca rozwiązał z powódką umowę o pracę na podstawie art. 53 §1 k.p. Z jego treści wynika, że pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia 1) jeżeli niezdolność pracownika do pracy wskutek choroby trwa: a) dłużej niż 3 miesiące - gdy pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy krócej niż 6 miesięcy, b) dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące - gdy pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy co najmniej 6 miesięcy lub jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana wypadkiem przy pracy albo

chorobą zawodową, 2) w razie usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy z innych przyczyn niż wymienione w pkt 1, trwającej dłużej niż 1 miesiąc.

Z uwagi ,że powódka jest rencistką , tym samym nie przysługuje jej prawo do świadczenia rehabilitacyjnego(bezsporne). Powódka na zasiłku chorobowym przebywała przez okres 182 dni i po wyczerpaniu okresu zasiłkowego w dniu 29 lipca 2016r. stawiała się do pracy. Z uwagi ,że niezdolność powódki do pracy trwała dłużej niż 30 dni , została skierowana do lekarza medycyny pracy celem przeprowadzenia badań czy odzyskała zdolność do pracy na dotychczasowym stanowisku pracy. Wskazać w tym miejscu należy, iż niezależnie od tego w jakiej kolejności w dniu 29 lipca 2016r. były realizowane skierowania na badania (wstępne i kontrolne), to wynik tychże badań jest jednoznaczny, że powódka wobec istnienia przeciwwskazań zdrowotnych utraciła z dniem 29 lipca 2016r. zdolność do wykonywania pracy na stanowisku starszego instruktora terapii zajęciowej na Oddziale Psychiatrycznym Dziennego Pobytu i wobec istnienia przeciwwskazań zdrowotnych jest niezdolna do podjęcia pracy w pionie psychiatrii Oddziału Psychiatrycznego.

W ocenie Sądu, wobec treści Orzeczeń Lekarskich nr (...) i nr (...) wydanych przez lekarza medycyny pracy, pracodawca był uprawniony do rozwiązania łączącej strony umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia stosownie do dyspozycji art. 53 §1 k.p. Podkreślić należy, że pozwany pracodawca nie był zobowiązany do proponowania powódce pracy na innym stanowisku lub w innym pionie czy oddziale. Szpitala. W ocenie Sądu pracodawca miał jedynie obowiązek sprawdzenia czy po długotrwałym zwolnieniu lekarskim powódka jest zdolna do podjęcia pracy na dotychczasowym stanowisku. Z uwagi ,że planował skierowanie powódki do pracy po powrocie ze zwolnienia lekarskiego ,w Oddziale Psychiatrycznym, był zobowiązany do zweryfikowania jej zdolności do pracy w nowym miejscu pracy, co też uczynił. Jak wynika z treści Orzeczeń Lekarskich nr (...) i nr (...) J. W. na dzień 29 lipca 2016r. ,wobec istnienia przeciwwskazań zdrowotnych, utraciła zdolność do wykonywania pracy w pionie psychiatrii Oddziału Dziennego Pobytu i nie była zdolna do podjęcia pracy w Oddziale Psychiatrycznym.

Dlatego, w ocenie Sądu, rozwiązanie z powódką stosunku pracy, w trybie art. 53 §1 k.p było zasadne. Podniesiony przez stronę powodową zarzut, że doszło do rozwiązania stosunku pracy w okresie, kiedy powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim, jest nieuzasadniony. Należy zwrócić uwagę, że doręczono powódce oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy 29 lipca 2016r., czyli po zakończeniu zwolnienia lekarskiego i po stawieniu się powódki do pracy. Fakt podania w oświadczeniu z 29 lipca 2016r. o rozwiązaniu umowy o pracę, że umowa o pracę ulega rozwiązaniu z dniem 28 lipca 2016r. nie jest wiążący i nie wywiera skutku w postaci rozwiązania umowy z tym dniem. Skuteczność rozwiązania stosunku pracy następuje bowiem w momencie, w którym pracownik miał możliwość zapoznania się z oświadczeniem pracodawcy. Oświadczenie o rozwiązaniu stosunku pracy zostało powódce doręczone w dniu 29 lipca 2016r.(bezsporne), a zatem nie w okresie trwania zwolnienia lekarskiego(które trwało do 28 lipca 2016r.), lecz po jego zakończeniu.

Tym samym Sąd uznał, iż do rozwiązania umowy o pracę łączącej strony doszło 29 lipca 2016r. i w tym zakresie nie doszło do uchybienia. Sąd także stwierdził, że pracodawca w sposób należyty dokonał oceny zdolności powódki do pracy jako pracownika po długotrwałym zwolnieniu lekarskim (skierowanie na badanie kontrole), a następnie po stwierdzeniu niezdolności powódki do podjęcia pracy na dotychczasowym stanowisku , zweryfikował jej zdolność do pracy na nowo zaproponowanym stanowisku. Z uwagi ,że i w tym przypadku , lekarz medycyny pracy stwierdził istnienie przeciwwskazań zdrowotnych , pracodawca nie mógł dopuścić powódki do pracy. Nie był także zobowiązany do przeniesienia powódki na inne stanowisko pracy.

Z tych względów powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu na podstawie art. 56 k.p.

O kosztach zastępstwa prawnego orzeczono na podst. art. 98 kpc stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik procesu, ustalając ich wysokość na podstawie § 9 ust.1 pkt.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 5 listopada 2015 r., poz. 1804).